تلازم خوف از پروردگار و ترک ظلم

شاگرد۲: «من خاف ربّه کفّ ظلمه»؛ خوف ربّ همان و کفّ ظلم همان. اگر کف از ظلم را بهشتی شدن بگیریم، چطور در سوره نازعات می‌فرماید: «وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى»[1] گوی دو تا است. هم خوف و هم نهی نفس از هوا.

استاد: در آن آیه شریفه، نکته قشنگی آمده است: «وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَى» دو کار است؟ جدا هستند؟ یعنی می‌شود خوف باشد و نهی نباشد؟؛ خیر [نمی‌شود]. آیه دارد عطف تفسیری توضیحی می‌کند برای پشتوانه و نمو. خوف برای روح و قلب است، برای عمل نیست. اما اتباع هوا، در عمل ظاهر می‌شود. یعنی هم خوفی می‌آید که آن خوف مقام ربّ باعث می‌شود که «نهی النفس عن الهوی». آن دعای خیلی عالی که کسی از حاج آقا پرسید، گفتند: ترتیبش هست: «أَنْتَ الَّذِي أَشْرَقْتَ الْأَنْوَارَ فِي قُلُوبِ أَوْلِيَائِكَ حَتَّى عَرَفُوكَ وَوَحَّدُوكَ وَأَنْتَ الَّذِي أَزَلْتَ الْأَغْيَارَ عَنْ قُلُوبِ أَحِبَّائِكَ حَتَّى لَمْ يُحِبُّوا سِوَاكَ»[2]؛ یعنی یک چیزی می‌شود که آن لوازم دارد. در اینجا هم خوف مقام ربّ، در روحش می‌آید، لازمه آن، این می‌شود. نه اینکه یک چیزی با دو کار جدا باشد. بلکه این مبدأ است و آن هم مترتب بر آن است.

---

[1]. النازعات، آیه ۴۰.

[2]. شیخ عباس قمی، مفاتیح الجنان، ج ۱، ص ۳۵۷، دعای عرفه.

بازبینی #2
ایجاد شده 7 نوامبر 2024 15:47:06 توسط ... .
به روزرسانی شده 28 نوامبر 2024 10:46:34 توسط ... .